

[LABOWAĆ *vb impf*

inf labować.

Sł stp brak, Cn: labuję, łabuję, Linde także XVII – XVIII w.

*Cieszyć się, znajdować w czymś przyjemność (z niem. labben, lappen *lizać, chleptać, dużo jeść i pić, hulać^o); diem bonum a. felicem a. laetum agere, in otio degere, animo suo morem gerere Cn:*

labować w czym: ánim też bronił łercu memu/ áby łie niemiáło kocháć we wśfelkíey rośkoffy/ áby łobie niemiáło lábować [oblectaret se] w tych rzeczách ktorem nágotował Leop Eccle 2/10 (Linde).

W połączeniu szeregowym: Iáko ty będziefz śmiał chćieć łoftowáć/ lábowáć y rośkółzowáć: widzác Páná łwego vbiczówanego/ y ciernim vkoronówanego? WujPos 1584/434 (Linde).

Synonim: kochać się.

KN